

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/95/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200149
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012200149.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: CANAGRO, s.r.o., so sídlom Hanigovce 10, zastúpeného JUDr. Janou Toporcеровou, advokátkou so sídlom Nám. sv. Martina č. 39, Lipany, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.z. 44062/2011, č.sp. 3080/2011-560 z 19. októbra 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/38/2012-54 z 30. apríla 2013 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/38/2012-54 z 30. apríla 2013 vo výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/38/2012-54 z 30. apríla 2013 vo výroku, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č.z. 44062/2011, č.sp. 3080/2011-560 z 19. októbra 2011 a rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1906/16646/2010 zo dňa 5. apríla 2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, p o t v r d z u j e .

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/38/2012-54 z 30. apríla 2013 vo výroku, ktorým žalobcovi nepriznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 5S/38/2012-54 z 30. apríla 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č.z. 44062/2011, č.sp. 3080/2011-560 z 20. októbra 2011 a prvostupňové rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1906/16646/2010 zo dňa 5. apríla 2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým Pôdohospodárska platobná agentúra neschválila žalobcovi platby na agroenvironmentálne opatrenia v zmysle § 39 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 499/2008 Z. z.. o podmienkach poskytovania podpory podľa programu rozvoja vidieka v

znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády č. 499/2008 Z.z.“). O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko právna zástupkyňa žalobcu v lehote troch dní od vyhlásenia rozsudku nepredložila súdu špecifikáciu trov konania.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd žalovanému vytkol, že Dohodu o poskytovaní služby v oblasti agroenvironmentu pri dodržiavaní minimálnych štandardov EÚ v oblasti životného prostredia, zdravia verejnosti, zvierat a rastlín a welfare zvierat, uzatvorenej medzi žalobcom a Ing. U., ktorá mala osvedčiť splnenie podmienky absolvovania školiaceho kurzu zameraného na správne plnenie a realizáciu záväzkov opatrenia, hodnotil žalovaný len po formálnej stránke, keď prijal záver, že je nesúladná s Metodickým usmernením ministerstva vo vzťahu k výkladu § 39 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z., podľa ktorého vzdelávacia aktivita v programe môže byť pokrytá nanajvýš dohodou o vykonaní práce. Podľa krajského súdu sa mal žalovaný s predloženou dohodou vysporiadať najmä z hľadiska jej obsahu, bez ohľadu na jej označenie, a až potom posúdiť, či touto dohodou naozaj nie sú osvedčené vzdelávacie požiadavky pre priznanie podpory programu vyplývajúce z § 39 ods. 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. Podľa krajského súdu právny záver žalovaného v tejto otázke je predčasný a v správnom konaní sa vyskytuje vada, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Ďalší dôvod nezákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného videl krajský súd v tom, že vo veci vydané rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry je rozhodnutím, v ktorom celkom absentujú dôvody, pre ktoré správny orgán prvého stupňa rozhodol tak ako rozhodol. Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia nie je v súlade s požiadavkami preskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, a to pre absolútny nedostatok dôvodov a pre jeho nezrozumiteľnosť. Prvostupňový správny orgán poskytnutie podpory formou platby na agroenvironmentálne opatrenia podľa § 39 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. neschválil, ale v odôvodnení celkom bez zrozumiteľných dôvodov odkazuje na špecifikáciu platieb, postup pri výpočte výšky podpory a povinnosť poskytnutú sumu pri neoprávnenej platbe vrátiť. V uvedenom postupe a forme rozhodnutia krajský súd videl porušenie práva účastníka správneho konania, pričom ide o vadu, na ktorú súd prihliada ex offio.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, proti všetkým jeho výrokom, a žalobca, proti výroku o trovách konaniach.

Žalovaný, ktorý napadol rozsudok krajského súdu v celom rozsahu, vo svojom odvolaní nesúhlasil so záverom krajského súdu a uviedol, že v odôvodnení rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1906/16646/2010 zo dňa 5. apríla 2011 bolo zrozumiteľným spôsobom uvedené, že „Postup pri výpočte podpory, ako aj výška naddeklarácie sú uvedené v Špecifikácii platieb v prílohe, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia.“ Špecifikácia platieb dopĺňa odôvodnenie vo veci výpočtu podpory, ako aj výšky naddeklarácie, jednoznačne určuje dôvod zníženia platby („... z dôvodu, že žiadateľ neabsolvoval školiaci kurz v predpísanom termíne ...“), sumu zníženia (12 981,01 €), a uvádza aj ustanovenie právneho predpisu, ktorý bol porušený (§ 39 ods. 1 písm. a/ nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z.). Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia podľa žalovaného obsahuje minimálne dôvody na to, aby sa žalobca jednoducho a zrozumiteľne oboznámil s tým, prečo nebolo jeho žiadosti vyhovené.

Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že žiadateľ je povinný osobne absolvovať školiaci kurz, respektíve ho môže absolvovať osoba v pracovnom pomere k žiadateľovi v zmysle Zákonníka práce, alebo osoba, ktorá uzavrela so žiadateľom niektorú z dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Povinnosť absolvovať školiaci kurz sa vzťahuje na všetkých žiadateľov, aj tých, ktorí absolvovali kurz v programovacom období 2004 - 2006, nakoľko podmienky v tomto programovacom období sa líšia od podmienok v programovacom období 2007-2013. Ani uznanie Dohody o poskytovaní služby v oblasti agroenvironmentu, uzatvorenej medzi žalobcom a Ing. Milanom Várgom, by nemalo vplyv na výrok rozhodnutia, nakoľko osvedčenie o absolvovaní akreditovanej vzdelávacej aktivity zo dňa 12. októbra 2005 nie je možné uznať, pretože sa nejedná o aktuálne osvedčenie o absolvovaní školiaceho kurzu pre obdobie rokov 2007-2013. Program rozvoja vidieka 2007-2013 určuje podmienky pre obdobie rokov 2007-2013, preto potvrdenia z predchádzajúcich období 2004-2006 sú irelevantné.

Žalovaný v odvolaní citoval právny záver uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/5/2012 zo dňa 18. apríla 2012, podľa ktorého „Podstatou dotácie je, že príjemca prijíma isté dobrodenie z verejných zdrojov, ktorého protívahou nie je - ako je to spravidla vo vzťahoch súkromnoprávných - jeho protiplnenie v prospech poskytovateľa dotácie, ale práve akceptovanie podmienok, za ktorých je dotácia prijímaná. Možno uviesť, že podmienky poskytovania a čerpania dotácie v zásade nemusia byť nutne ustanovené iba právnym predpisom, ale môžu byť upravené aj individuálne v zmluve uzavretej s prijímateľom dotácie, resp. v žiadosti, ktorej podaním a následným schválením zo strany poskytovateľa sa právny vzťah poskytovania dotácie zakladá.“

Záverom žalovaný zdôraznil, že žalobca neabsolvovaním školiaceho kurzu do konca druhého roka, v ktorom povinnosti začal plniť, t.j. do konca roku 2009, nesplnil podmienky poskytnutia dotácie, teda agroenvironmentálnej platby podľa § 39 ods. 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. Keďže túto povinnosť nesplnil ani do konca tretieho roku vzťahu, t.j. do konca roku 2010, žalobcovi sa podľa § 54 ods. 3 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. agroenvironmentálna platba neposkytla. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby podanú žalobu zamietol.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že podľa jeho názoru krajský súd riadne zistil skutkový stav a v merite veci správne rozhodol. Preto navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdiť.

Žalobca podal odvolanie proti výroku rozsudku krajského súdu o nepriznaní náhrady trov konania, pričom uviedol, že pojednávanie v prejednávanej veci bolo dňa 30. apríla 2013 a následne dňa 2. mája 2013 žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyčísľil trovy právneho zastúpenia a zaslal ich faxom a tiež doporučenou zásielkou s doručenkou. Podľa vrátenej doručky táto listina s cestovnými lístkami bola súdu doručená 3. mája 2013, teda v predpísanej trojdňovej lehote. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadala zmeniť rozsudok v napadnutej časti a priznať náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 558,77 €, ako boli vyčíslené v liste zo dňa 2. mája 2013. K odvolaniu žalobca pripojil kópiu vyčíslenia trov z 2. mája 2013, ako aj fotokópiu doručky, z ktorej vyplýva, že zásielku odoslanú právnu zástupkyňou žalobcu prevzal Krajský súd v Bratislave dňa 3. mája 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa § 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP preskúmal v rozsahu a v medziach odvolania napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie žalobcu a žalovaného prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 OSP), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a odvolaniu žalobcu je potrebné priznať úspech.

Najvyšší súd z pripojeného administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobca dňa 12. mája 2010 požiadal Pôdohospodársku platobnú agentúru o jeho zaradenie do programu jednotnej platby na plochu na užívanú výmeru 183,52 ha, doplnkovú platbu na plochu na užívanú výmeru 179,16 ha, vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti podľa špecifikácie B-4 a agroenvironmentálnu platbu podľa špecifikácie B-5c. V dňoch 18. a 19. novembra 2010 sa uskutočnila kontrola na mieste a dňa 25. novembra 2010 bola vyhotovená správa z tejto kontroly.

Rozhodnutím č. 500/1906/14792/2010 zo dňa 13. decembra 2010 Pôdohospodárska platobná agentúra rozhodla o podanej žiadosti tak, že žalobcovi schválila poskytnutie podpory formou:

- jednotnej platby na plochu vo výške 22 365,60 € v zmysle § 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 20/2009 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb v znení neskorších predpisov,
- vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach vo výške 10 740,86 € v zmysle § 57

nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 499/2008 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory podľa programu rozvoja vidieka v znení neskorších predpisov
- doplnkovej platby na plochu vo výške 0 € v zmysle § 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 114/2009 Z.z.

Rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným 14. decembra 2010.

Dňa 15. marca 2011 bol vyhotovený protokol AK 2 - SAPS, ktorý v tabuľkovej forme obsahuje popis chýb, označených číselným kódom a stručným slovným popisom.

Následne dňa 5. apríla 2011 Pôdohospodárska platobná agentúra vydala rozhodnutie č. 500/1906/16646/2010, ktoré je predmetom prieskumu v tomto konaní. Uvedeným rozhodnutím žalobcovi neschválila poskytnutie podpory formou platby na agro-environmentálne opatrenia v zmysle § 39 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. V odôvodnení rozhodnutia, ktoré na tomto mieste cituje najvyšší súd v plnom znení, Pôdohospodárska platobná agentúra uviedla, že „platobná agentúra preskúmala jednotnú žiadosť o podporu registrovanú pod číslom 8080007491, so zoznamom poľnohospodárskych pozemkov a grafickými prílohami žiadateľa CANAGRO, s.r.o., na základe predložených listinných dokladov, po kontrolách vykonaných v zmysle nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 73/2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením v znení nariadenia Komisie (EÚ) č. 146/2010, v zmysle § 39 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 499/2008 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory podľa programu rozvoja vidieka v zn. n.p., rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Postup pri výpočte výšky podpory, ako aj výška naddeklarácie sú uvedené v Špecifikácii platieb v prílohe, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia. V súlade s čl. 80 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 ak dôjde k neoprávnenej platbe, žiadateľ vráti predmetnú sumu s úrokmi vypočítanými v súlade s týmto nariadením.“

Prílohou rozhodnutia je Špecifikácia platieb vyhotovená v tabuľkovej forme výpočtovou technikou. Strana 1 špecifikácie obsahuje vyčíslenie deklarovanej plochy, zníženia, naddeklarácie, stanovenej plochy a sumy podpory pred krátením, následne po týchto údajoch sú uvedené zníženia, a to zníženie platby na agroenvironmentálne opatrenia z dôvodu porušenia podmienok zisteného administratívnou kontrolou žiadosti vo výške 1 165,18 € a zníženie platby z dôvodu, že žiadateľ neabsolvoval školiaci kurz v predpísanom termíne, vo výške 12 981,01 € v zmysle § 39 ods. 1 písm. a/ a § 54 ods. 3 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z., v závere prvej strany špecifikácie je uvedené, že sa zistilo porušenie podmienok krížového plnenia a krátenie bolo určené vo výške 14% pre priame podpory z programu rozvoja vidieka 2007-2013. Strana 2 a 3 špecifikácie obsahuje zoznam pozemkov so zistenou naddeklaráciou spolu s popisom chyby, pričom v texte sú používané nevysvetlené slovné skratky.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. V odvolacom konaní na výzvu žalovaného žalobca predložil Dohodu o poskytovaní služby v oblasti agroenvironmentu pri dodržiavaní minimálnych štandardov EÚ v oblasti životného prostredia, zdravia verejnosti, zvierat a rastlín a welfare zvierat, uzatvorenú 27. mája 2008 medzi žalobcom a Ing. U., a tiež osvedčenie o absolvovaní akreditovanej vzdelávacej aktivity minimálne štandardy EÚ v oblasti životného prostredia, zdravia verejnosti, zvierat a rastlín a welfare zvierat, ktorú absolvoval Ing. U. v dňoch 10. až 12. októbra 2005. Uvedená dohoda mala preukázať splnenie podmienky absolvovania školiaceho kurzu zameraného na správne plnenie a realizáciu agroenvironmentálneho opatrenia, ktorú žalobca zabezpečil dodávateľským spôsobom.

Dňa 19. októbra 2011 rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím č.z. 44062/2011, č.sp. 3080/2011-560 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1906/16646/2010 zo dňa 5. apríla 2011 potvrdil. Žalovaný konštatoval, že žalobca nesplnil podmienky pre poskytnutie podpory, a preto prvostupňové rozhodnutie je správne a je v súlade s nariadením komisie č. 1122/2009, s nariadením vlády č. 499/2008 Z. z. a so správnym poriadkom. Vzhľadom na to, že žalobca nepredložil v konaní aktuálny doklad o absolvovaní školiaceho kurzu

zameraného na správne plnenie a realizáciu opatrenia najneskôr do tretieho roka trvania vzťahu, v zmysle § 54 ods. 3 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. sa mu neposkytla agroenvironmentálna platba, bol vylúčený z agroenvironmentálneho opatrenia a platby poskytnuté za predchádzajúce roky trvania vzťahu je povinný vrátiť. Žalovaný uviedol, že žalobca mal zaradené plochy do opatrenia v roku 2008, a teda v roku 2010 bol v treťom roku trvania vzťahu. Nakoľko na splnenie požiadaviek vyplývajúcich z § 39 ods. 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. je žiadateľ povinný absolvovať školiaci kurz osobne, resp. ho môže absolvovať osoba v pracovnom pomere alebo inom obdobnom pracovnoprávnom vzťahu k žiadateľovi, žalovaný uviedol, že dohodu o poskytovaní služby v oblasti agroenvironmentu, uzatvorenú medzi žalobcom a Ing. U., nemožno uznať. Žalovaný tiež uviedol, že nemožno uznať ani ďalší doklad predložený žalobcom, osvedčenie z 12. októbra 2005 o absolvovaní akreditovanej vzdelávacej aktivity, a to z dôvodu, že sa nejedná o aktuálne osvedčenie o absolvovaní školiaceho kurzu pre obdobie rokov 2007-2013. Poukázal pritom na Program rozvoja vidieka 2007-2013, ktorý každému žiadateľovi o agroenvironmentálnu platbu určuje, že musí absolvovať predpísaný školiaci kurz zameraný na správne plnenie a realizáciu záväzkov opatrenia, a tiež na Metodický pokyn ministerstva č. 1569/2009-920 k nariadeniu vlády č. 499/2008 Z.z., ktorý k § 39 v ods. 2 uvádza, že povinnosť absolvovať školiaci kurz zameraný na správne plnenie záväzkov opatrenia sa vzťahuje na všetkých žiadateľov (aj tých, ktorí absolvovali kurz v programovacom období 2004 - 2006).

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní je rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým Pôdohospodárska platobná agentúra neschválila žalobcovi platby na agroenvironmentálne opatrenia v zmysle § 39 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. Na rozhodovanie a postup správnych orgánov oboch stupňov v prejednávanej príhode sa vzťahuje zákon č. 543/2007 Z.z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2007 Z.z.“).

Podľa § 3 ods. 2 písm. m/ zákona č. 543/2007 Z.z. ministerstvo je odvolacím orgánom vo veciach, v ktorých rozhodla v prvom stupni platobná agentúra.

Podľa § 7 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2007 Z.z. platobná agentúra rozhoduje o poskytovaní podpory podľa osobitného predpisu a o poskytovaní zálohovej platby.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 543/2007 Z.z. na konanie podľa § 7 ods. 1 písm. a/ a aa/, § 15 a 16 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon v § 16a až 16d neustanovuje inak.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom rozhodnutí a s obsahom predložených administratívnych spisov správnych

orgánov oboch stupňov dospel k záveru totožnému so záverom prvostupňového súdu, že postup a rozhodnutie správnych orgánov oboch stupňov nebol zákonný, čím boli porušené práva žalobcu ako účastníka konania, a preto bolo potrebné napadnuté rozhodnutia o neschválení platby na agroenvironmentálne opatrenia zrušiť.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom krajského súdu, že v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa absolútne absentujú náležitosti, ktoré má správne rozhodnutie obsahovať, aby ho bolo možné považovať za zákonné. Text odôvodnenia rozhodnutia (vyššie v texte citovaný v plnom znení) svojím obsahom skôr zodpovedá požiadavkám na náležitosti výroku rozhodnutia (tým ako len stručne odkazuje na právne predpisy, v zmysle ktorých správny orgán rozhodoval). V odôvodnení síce správny orgán uvádza, že postup pri výpočte výšky podpory, ako aj výška naddeklarácie sú uvedené v Špecifikácii platieb v prílohe, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia, avšak ani pripojená špecifikácia platieb svojím obsahom a výpovednou hodnotou nezodpovedá požiadavkám na zákonné odôvodnenie rozhodnutia. Špecifikácia platieb je vyhotovená v tabuľkovej forme, zjavne vypracovaná zadávaním údajov do určitého programu pomocou výpočtovej techniky. Obsahuje v tabuľkovej forme číselné údaje o deklarovanej ploche, znížení, stanovenej ploche, naddeklarácii, avšak tieto nemajú výpovednú hodnotu v tom zmysle, aby vysvetľovali, prečo správny orgán rozhodol tak ako rozhodol.

Informácia, ktorá aspoň sčasti ozrejmuje dôvod rozhodnutia správneho orgánu, je uvedená v prílohe rozhodnutia pod nadpisom „zníženia“, kde správny orgán uviedol ucelený, aj keď strohý text v nasledujúcom znení: „Zníženie platby na agroenvironmentálne opatrenia z dôvodu porušenia podmienok zisteného administratívnou kontrolou žiadosti vo výške 1 165,18 €. Zníženie platby z dôvodu, že žiadateľ neabsolvoval školiaci kurz v predpísanom termíne, vo výške 12 981,01 € v zmysle § 39 ods. 1 písm. a/ a § 54 ods. 3 nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z. v znení neskorších predpisov“. Ani túto stručnú informáciu však nemožno považovať za dostatočnú na to, aby vysvetlila dôvody rozhodnutia.

Údaje, ktoré správny orgán považuje za odôvodnenie rozhodnutia, nemajú dostatočnú informačnú hodnotu, aby ich bolo možné nazvať dôvodmi rozhodnutia. Ako vyplýva z vyššie citovaných právnych noriem, správny orgán musí v odôvodnení rozhodnutia uviesť skutkové okolnosti, ktoré sú jeho podkladom a ktoré sú relevantné pre rozhodnutie vo veci samej, odkázať na konkrétne ustanovenia všeobecne záväzných platných právnych predpisov (alebo ich priamo citovať), na základe ktorých rozhodol, a následne musí presvedčivým a zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako tieto právne normy aplikoval na dané skutkové okolnosti (na zistený skutkový stav). Odôvodnenie rozhodnutia má dať účastníkovi konania odpoveď na otázku „prečo?“, ktorá vyvstane v momente oboznámenia sa s výrokom rozhodnutia. Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry nedáva žiadne odpovede. Pozostáva z údajov, ktoré svojím obsahom a formou môžu nepochybne slúžiť správne orgánu ako podklad rozhodnutia, rozhodne však nemôžu nahradiť jasnú a logickú úvahu vo forme zrozumiteľného textu, ktorý by ozrejmil opodstatnenosť rozhodnutia vo veci samej. Príloha rozhodnutia označená ako „špecifikácia platieb“, ktorá má podľa tvrdenia žalovaného obsahovať dôvody jeho rozhodnutia, svojím obsahom nezodpovedá zákonným kritériám na logické a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia. Rozhodnutie nevydáva správny orgán pre svoju vlastnú potrebu, nie je preto postačujúce, keď mu rozumie samotný správny orgán, ktorý ho vydal, ale musí byť predovšetkým zrozumiteľné účastníkom konania, o ktorých právach a povinnostiach správny orgán rozhoduje.

Odvolací súd poukazuje aj na poslednú vetu odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, ktorá je len citáciou právnej normy (čl. 80 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009), pričom nie je zrejmé, či ide o akúsi formu všeobecného poučenia, alebo o pravidlo aplikovateľné priamo na prejednávaný prípad, nakoľko nie je zrejماً priama súvislosť s výrokom rozhodnutia, ktorý hovorí o „neschválení poskytnutia podpory“, avšak neuvádza žiadnu neoprávnenú platbu, ani nestanovuje žalobcovi povinnosť ju vrátiť.

Najvyšší súd sa nemôže stotožniť s argumentáciou žalovaného, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia obsahuje minimálne dôvody na to, aby sa žalobca jednoducho a zrozumiteľne oboznámil s tým, prečo nebolo jeho žiadosti vyhovené. Bolo by možné súhlasiť len s konštatovaním existencie „minimálnych dôvodov“, avšak nie s tvrdením, že tieto „minimálne dôvody“ spĺňajú podmienku

oboznámene účastníka konania s tým, prečo nebolo jeho žiadosti vyhovie. Žalovaný uvádza, že v rozhodnutí Pôdohospodárskej platobnej agentúry bolo zrozumiteľným spôsobom uvedený odkaz na špecifikáciu platieb, ktorý uvádza dostatočne zrozumiteľné dôvody, na základe akej skutočnosti, právneho predpisu a v akej sume, nebude žalobcovi vyplatená požadovaná platba. K tomuto je potrebné uviesť, že v prílohe rozhodnutia sú uvedené dve sumy zníženia platby vyjadrené hodnotou sumy v eurách (a to zníženie vo výške 1 165,18 € a zníženie vo výške 12 981,01 €, ako to bolo už vyššie uvedené), pričom nie je jasné, či tieto sumy sa sčítavajú, a v špecifikácii platieb taktiež správny orgán uviedol, že z dôvodu porušenia podmienok krízového plnenia bolo určené krátenie vo výške 14% pre priame podpory z programu rozvoja vidieka 2007-2013. Tieto údaje nedávajú ucelenú a presnú odpoveď na to, „v akej sume nebude žalobcovi vyplatená požadovaná platba“, tak ako to tvrdí žalovaný vo svojom odvolaní.

Najvyšší súd tiež poukazuje na to, že špecifikácia platieb obsahuje popisy chýb ohľadom stanovenej výmery pôdy, pričom nie je zrejmé, či tieto majú tiež vplyv na zamietavý výrok rozhodnutia. Zo samotného termínu „popis chyby“ sa totiž možno domnievať, že sa jedná o určité negatívne okolnosti na strane účastníka konania (žalobcu) spočívajúce v nenaplnení určitých kritérií, či v porušení nevyhnutných podmienok, čo má v konečnom dôsledku za následok určité rozhodnutie v neprospech účastníka konania.

Druhostupňové rozhodnutie žalovaného je v porovnaní s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu rozhodnutím odlišnej formálnej a obsahovej povahy, avšak nemôže vykompenzovať tak veľké nedostatky, ktoré sa vyskytli v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa. Rozhodnutie orgánu druhého stupňa potvrdzuje správnosť a zákonnosť rozhodnutia orgánu prvého stupňa, tieto dve rozhodnutia teda vzájomne úzko súvisia a je nutné ich preskúmať ako jeden celok. Vzhľadom na to, že rozhodnutie orgánu druhého stupňa sa s prvostupňovým rozhodnutím stotožňuje, jeho nezákonnosť vyvoláva už len tá skutočnosť, že žalovaný potvrdil a aproboval zákonnosť rozhodnutia a postupu prvostupňového správneho orgánu, ktorému atribúty zákonnosti rozhodne chýbajú. V tejto súvislosti je tiež potrebné zdôrazniť, že už prvostupňový správny orgán relevantne zasahuje do práv účastníkov konania, preto je potrebné, aby už v štádiu prvostupňového konania mal účastník konania možnosť oboznámiť sa z dôvodmi a podkladmi rozhodovania správneho orgánu, aby sa mohol účinne brániť a uplatňovať svoje práva v priebehu správneho konania, ešte pred jeho právoplatným skončením.

Najvyšší súd tiež poukazuje na skutočnosť, že až z rozhodnutia žalovaného v odvolacom konaní, a tiež s korešpondencie jednotlivých organizačných zložiek žalovaného, založenej v administratívnom spise, bolo možné získať určitú predstavu o skutočnostiach, na ktoré sa žalovaný odvoláva; najmä tvrdenie žalovaného, že žalobca „mal zaradené plochy do opatrenia v roku 2008“, pričom ide o skutkovú okolnosť, od ktorej žalovaný odvíja svoj záver o nespĺnení, resp. porušení podmienok na poskytnutie platby. K tomuto najvyšší súd uvádza, že administratívny spis je chronologicky usporiadaný od Jednotnej žiadosti žalobcu z 12. mája 2010 a skutočnosti a tvrdenia uvádzané v predchádzajúcej vete nemožno z tohto spisu zistiť a overiť. Je pritom povinnosťou žalovaného predložiť súdu svoje spisy spolu so spismi orgánu prvého stupňa, pričom sa má jednať o kompletný spisový materiál, z ktorého je možné zistiť všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia.

Existencia vyššie uvedených väd konania, ktorých sa dopustili správne orgány, vylučuje možnosť odvolacieho súdu v tomto štádiu konania sa relevantne vyjadriť k argumentom žalovaného týkajúcich sa splnenia podmienky žalobcu absolvovať školiaci kurz zameraný na správne plnenie a realizáciu záväzkov opatrenia. Tiež je na tomto mieste potrebné poznamenať, že z rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov nie je celkom zrejmé, či to bol jediný dôvod neschválenia platby žalobcovi.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd dospel k záveru, že Krajský súd v Bratislave rozhodol v súlade so zákonom, keď zrušil obe rozhodnutia správnych orgánov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu v tejto časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Úlohou správnych orgánov bude postupovať v zmysle vyššie uvedeného, v konaní dbať na dodržanie

všetkých zákonných procesných postupov a tiež dbať o to, aby konečné rozhodnutie vo veci (tak prvostupňové ako aj druhostupňové) bolo absolútne určité vo výroku a dostatočne presvedčivé a zrozumiteľné vo svojom odôvodnení.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania, keď krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, najvyšší súd dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu nie je dôvodné a odvolaniu žalobcu je potrebné priznať úspech.

Na pojednávaní, konanom dňa 30. apríla 2013, ktorého sa zúčastnila aj právna zástupkyňa žalobcu, Krajský súd v Bratislave vyhlásil rozsudok, ktorým rozhodol aj o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume ako bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku.

Následne v písomnom vyhotovení rozsudku už krajský súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal s odvolaním sa na § 151 ods. 2 OSP, keď súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania v prípade, ak účastník konania trovy nevyčísli v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že pri vyhlásení rozsudku uložil právnej zástupkyňi žalobcu doručiť súdu špecifikáciu trov konania v lehote troch dní, nakoľko však výzve súdu vyhovieť nebolo, pri písomnom vypracovaní rozsudku náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

Po podaní odvolania, v ktorom žalobca tvrdil, že vyčíslenie trov konania bolo krajskému súdu zaslané faxom a poštovou zásielkou, krajský súd preveril doručenie špecifikácie trov konania žalobcu a podľa úradného záznamu z 25. júna 2013 (č.l. 69 v súdnom spise) sa písomnosť nenašla.

Na základe tvrdených skutočností v podanom odvolaní najvyšší súd vyzval žalobcu na predloženie podacieho čísla poštovej zásielky, ktorou malo byť krajskému súdu zaslané vyčíslenie trov konania a následne u poskytovateľa poštových služieb, Slovenskej pošty, a.s., preveril doručenie zásielky.

Z fotokópie doručenky, ktorú právna zástupkyňa žalobcu pripojila k odvolaniu, vyplýva, že zásielku odoslanú právnu zástupkyňou žalobcu prevzal Krajský súd v Bratislave dňa 3. mája 2013. Z informácie poskytnutej odvolaciu súdu Slovenskou poštou, a.s. vyplýva, že zásielka pod podacím číslom RS 94 392 713 1SK, ktoré označila právna zástupkyňa žalobcu, bola Krajskému súdu v Bratislave dodaná 3. mája 2013, priečinko 81366 prevzala splnomocnená osoba s číslom preukazu 655/11/1.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 OSP ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplyvajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Rozsudok krajského súdu bol vyhlásený na pojednávaní dňa 30. apríla 2013. Lehota troch pracovných dní na vyčíslenie trov konania začala plynúť vo štvrtok, 2. mája 2013, (nakoľko deň 1. máj je štátnym sviatkom) a jej koniec pripadol na pondelok, 6. mája 2013. V tejto lehote bolo povinnosťou žalobcu vyčísliť trovy konania, aby mu mohli byť v súlade s § 151 ods. 1 OSP prisúdené.

Vykonaným dokazovaním odvolací súd zistil, že žalobca zaslal krajskému súdu zásielku, ktorá bola mu bola doručená 3. mája 2013, teda v lehote troch pracovných dní na vyčíslenie trov konania. Čo bolo obsahom zásielky, nemožno zistiť overením u poskytovateľa poštových služieb, ani to nemôže bez pochybností preukázať žalobca. Pokiaľ však nie je preukázané, že pod uvedeným podacím číslom (RS 94 392 713 1SK) bola Krajskému súdu v Bratislave doručená iná zásielka právnej zástupkyne žalobcu, je potrebné prikloniť sa k tvrdeniu žalobcu, že uvedenou zásielkou bolo súdu zaslané vyčíslenie trov

konania.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušiť a vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a §224 ods. 1 OSP tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, nakoľko žalovaný v konaní nebol úspešný ani mu trovy konania zo zákona neprináležia a úspešný žalobca o priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepožiadaval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.